

पहिलो र अन्तिम पुरुषार्थ

आज बेहदका बाबा बेहदको स्थितिमा स्थित रहने, बेहदको बुद्धि, बेहदको दृष्टि, बेहदको वृत्ति, बेहदको सेवाधारी— यस्ता श्रेष्ठ बच्चाहरू सँग साकार स्वरूपमा, साकार वतनमा बेहदको स्थानमा मिल्न आउनु भएको छ। सारा ज्ञानको वा यस पढाइको चारै विषयको मूल सार यही एक कुरा “बेहद” हो। बेहद शब्दको स्वरूपमा स्थित हुनु, यही पहिलो र अन्तिम पुरुषार्थ हो। पहिला बाबाको बन्नु अर्थात् मरजीवा बन्नु। यसको पनि आधार हो देहको हदबाट बेहद देही स्वरूपमा स्थित हुनु र अन्तिममा फरिश्ता स्वरूप बन्नु— यसको पनि अर्थ हो सर्व हदको रिश्ताबाट पर फरिश्ता बन्नु। त्यसैले आदि र अन्त्य पुरुषार्थ र प्राप्ति, लक्षण र लक्ष्य, स्मृति र समर्थ दुवै स्वरूपमा के रह्यो? “बेहद”। आदि देखि लिएर अन्त्यसम्म कुन-कुन प्रकारका हदहरू पार गरिसकेका छौ वा गर्नु छ— यस लिस्टलाई राम्रो सँग जानेका छौ नि! जब सर्व हदहरूबाट पार बेहद स्वरूपमा, बेहद घर, बेहदको सेवाधारी, सर्व हदहरूमाथि विजय प्राप्त गर्ने विजयी रत्न बन्छौ, तब नै अन्तिम कर्मातीत स्थितिको अनुभव स्वरूप बन्छौ।

हदहरू छन् अनेक, बेहद छ एक। अनेक प्रकारका हदहरू अर्थात् अनेक मेरो मेरो। एक मेरो बाबा, दोस्रो न कोही— यस बेहदको मेरोमा अनेक मेरो समाहित हुन जान्छ। विस्तार सार स्वरूप बन्छ। विस्तार मुश्किल हुन्छ वा सार मुश्किल हुन्छ? त्यसैले आदि वा अन्त्यको पाठ के भयो? बेहद। यही अन्तिम लक्ष्यमा कहाँसम्म समीप आएका छौ, यसलाई चेक गर। हदको लिस्ट सम्मुख राखेर हेर कहाँसम्म पार गरेको छु! लिस्टको वर्णन गर्न त आवश्यकता छैन होला। सबैको पास कतिपल्ट सुनेको यो लिस्ट कपीहरूमा त धेरै नोट छ। सबैको पासमा धेरैभन्दा धेरै माल डायरीहरू वा कपीहरू होलान्। जानेका त सबैले छौ, वर्णन पनि धेरै राम्रो गर्न सक्छौ। ज्ञाता पनि हौ, वक्ता पनि हौ। बाँकी के रह्यो? बापदादा पनि सबै शिक्षक वा विद्यार्थी सबैको भाषण सुन्नुहुन्छ। बापदादाको पासमा भिडियो छैन र? तिम्पो दुनियाँमा त भर्खरै निस्कियो। बापदादाले त सुरु देखि वतनमा देखिरहनुहुन्छ। सुनिरहनुहुन्छ। वर्णन गर्ने श्रेष्ठ रूप देखेर बापदादा बधाई पनि दिनुहुन्छ किनकि बापदादाको एक प्वाइन्टलाई भिन्न-भिन्न रमणिक रूपमा सुनाउँछौ। जस्तै गायन छ— पिता त पिता नै हो तर बच्चा पिताको पनि शिरताज हो। यस्तो सुनाउनमा बाबाभन्दा पनि शिरताज छौ। बाँकी के अनुसरण गर्नु छ? तेस्रो स्टेज हो— पार कर्ता। यसमा कुनै न कुनै हदको पर्खाललाई पार गर्नमा, कोही त्यस हदमा लट्किन्छन्, कोही अट्किन्छन्। पार गर्नेहरू कोही-कोही लक्ष्यको नजिक देखिन्छ। कुनै पनि हदलाई पार गर्ने निशानी के देखिन्छ वा अनुभव हुन्छ? पार गरेको निशानी हो पार गऱ्यो, उपराम बन्यो। त्यसैले उपराम बन्नु नै पार गरेको निशानी हो। उपराम स्थिति अर्थात् उड्ती कलाको निशानी। उड्ने पंक्षी बनेर कर्मको यस कल्प वृक्षको हाँगामा आउँछ। उड्ती कलाको बेहदको समर्थ स्वरूपले कर्म गऱ्यो अनि उड्यो। कर्म रूपी डालीको बन्धनमा फँस्दैन्। कर्म बन्धनमा फँस्यो अर्थात् हदको पिंजडामा फँस्यो। स्वतन्त्रबाट परतन्त्र बन्यो। पिंजडाको पंछीलाई उड्ने पंछी त भनिदैन नि। यस्तो कल्प वृक्षको भिन्न-भिन्न कर्मको डालीमा बाबाका उड्ने पंछी श्रेष्ठ आत्माहरू कहिलेकाहीँ कमजोरीको पंजाहरूले हाँगाको बन्धनमा आउन पुग्छन्। फेरि के गर्छन्? कथा सुनेका छौ नि! यसलाई भनिन्छ हदलाई पार गर्ने शक्ति कम छ। यस कल्प वृक्षमा चार प्रकारका हाँगाहरू छन्। तर पाचौँ हाँगा धेरै आकर्षक छ। सत्य, त्रेता, द्वापर, कली र संगम हो हीराको हाँगा। फेरि हीरा बन्नुको सट्टा हीराको हाँगामा लट्किन पुग्छौ। संगमयुगको नै सर्वश्रेष्ठ कर्म हो नि। यो श्रेष्ठ कर्म नै हीराको डाली हो। चाहे

संगमयुगी जस्तोसुकै श्रेष्ठ कर्म होस् तर श्रेष्ठ कर्मको पनि बन्धनमा फँस्नु, जसलाई अर्को शब्दमा तिमीले सुनको जंजीर भन्छौ। श्रेष्ठ कर्ममा पनि हदको कामना, यो सुनको सिक्री हो। चाहे हाँगा हीराको होस्, सिक्री पनि सुनको होस् तर बन्धन त बन्धन नै हो! बापदादा सर्व उड्ने पंछीहरूलाई स्मृति दिलाइरहनु भएको छ—सर्व बन्धनहरू अर्थात् हदहरूलाई पार गर्नेवाला बनेका छौ!

आजको विशेष संगठन गरुपालका माताहरूको छ। यति ठूलो संगठनलाई देखेर गरुपाल पनि खुशी भइरहनु भएको छ। बापदादा पनि मीठा-प्यारा माताहरूलाई “वन्दे मातरम्” भन्नुहुन्छ किनकि नयाँ सृष्टिको स्थापनाको कार्यमा ब्रह्मा बाबाले पनि माता गुरुलाई सबै समर्पण गरे। यस ईश्वरीय ज्ञानको विशेषता वा नवीनता हो नै शक्ति अवतारलाई अगाडि राख्नु। माता गुरुको सिलसिला स्थापना गर्नु, यही नवीनता हो। त्यसैले यादगारमा पनि गरु मुखको गायन पूजन छ। त्यसैले हदका माता होइनौ, बेहदका जगत् माता हौ, नशा छ नि! जगत्को कल्याण गर्नेवाला हौ, जग कल्याणकारी अर्थात् विश्व कल्याणकारी हौ। घर कल्याणी मात्र त होइनौ नि। कहिल्यै घर कल्याणीको गीत सुनेका छौ र? विश्व कल्याणीको सुनेका छौ। त्यसैले यस्ता बेहदका माताहरूको संगठन, श्रेष्ठ संगठन भयो नि। माताहरू त अनुभवी मूर्त हौ नि! कुमारीहरूलाई धोकाबाट बच्ने तालिम दिनु पर्छ। माताहरू त अनुभवी भएकाले हदको धोकामा आउँदैनौ हैन! धेरै जना नयाँ-नयाँ छन्। नयाँ-नयाँ साना बच्चाहरू माथि धेरै स्नेह हुन्छ। बापदादा पनि सबै माताहरूलाई “ठीकै छ आऊ” भनेर स्वागत गर्नुहुन्छ। अच्छा।

यस्ता सदा बेहदको स्थितिमा स्थित रहने, सदा उड्ने पंछी, उड्ती कलामा उड्ने, सदा अन्तिम फरिश्ता स्वरूपको अनुभव गर्ने, सदा बाबा समान कर्म बन्धनहरूबाट कर्मातीत, यस्ता लक्ष्यको समीप श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

सेवाधारीहरू प्रति:—

बापदादा सबै निमित्त सेवाधारी बच्चाहरूलाई कुन रूपमा देख्नुहुन्छ? निमित्त सेवाधारी अर्थात् बाबालाई अनुशरण गर्नेवाला। बाबा पनि सेवाधारी बनेर आउनुहुन्छ। जति पनि भिन्न-भिन्न रूप छन्, ती हुन् त सेवाको लागि नै! बाबाको पनि विशेष रूप सेवाको छ। त्यसैले निमित्त सेवाधारी अर्थात् बाबालाई अनुसरण गर्नेवाला। बापदादा हरेक बच्चाहरूलाई यही नजरले हेर्नुहुन्छ। बापदादाको सेवाको कार्यमा आदि रत्न हौ नि! जन्मनासाथ बाबाले के उपहार दिनुभयो? सेवा नै दिनुभयो नि। सेवाको उपहारको आदि रत्न हौ। बापदादाले सबैको विशेषताहरूलाई जान्नुहुन्छ। जन्म देखि वरदान मिल्नु, यो पनि ड्रामामा हीरो पार्ट हो। त्यसो त सबै सेवाधारी हुन् तर जन्म देखि सेवाको वरदान र आवश्यकताको समयमा निमित्त बन्नु— यो पनि कसै-कसैको विशेषता हुन्छ। जो हुन् नै आवश्यकताको समयमा सेवाका साथी, यस्ता आत्माको आवश्यकता सदा हुन्छ। सबैमा आ-आफ्ना विशेषताहरू छन्, यदि एक-एक विशेषताको वर्णन गरेमा कति समय चाहिएला। तर बापदादाको पासमा हरेकको विशेषता सदा सम्मुख छ। कति हरेकमा विशेषताहरू छन्, कहिल्यै आफूले आफैँलाई हेरेका छौ? विशेषताहरू सबैमा आ-आफ्ना छन् तर बापदादा विशेष आत्माहरूलाई एउटै कुरा बारम्बार स्मृति दिलाउनुहुन्छ, कुनचाहिँ? जहिले पनि कुनै सेवाको क्षेत्रमा आउँछौ, योजना बनाउँछौ वा प्राक्टिकलमा आउँछौ भने सदा बाबा समान स्थितिमा स्थित भएर फेरि कुनै पनि योजना बनाऊ र

प्राक्टिकलमा आऊ। जस्तो बाबा सबैको हो, कसैले भन्दैन— यो फलानोको बाबा हो, फलानोको होइन। सबैले भन्छन् मेरो बाबा। यस्ता जो निमित्त सेवाधारी छन्, उनीहरूको विशेषता यही छ— हरेकले महसुस गर्नु, अनुभव गर्नु कि उहाँ हाम्रो हो। ४-६ को हो, हाम्रो होइन, यस्तो होइन। हाम्रो हो, हरेकको मुखबाट यही आवाज ननस्के पनि संकल्पमा इमर्ज होस्— यी हाम्रो हुन्। यसलाई नै भनिन्छ बाबाको अनुसरण। सबैलाई आफ्नोपनको भासना आओस्। यही पहिलो कदम हो बाबाको। यही त बाबाको विशेषता हो नि। हरेकको मनबाट निस्कन्छ “मेरो बाबा।” तेरो बाबा कसैले भन्छ? त्यसैले यी मेरा हुन्— बेहदको भाइ हो वा बहिनी हो वा दिदी हो, दादी हो। यही सबैको मनबाट शुभ आशीर्वाद निस्कियोस्। यी मेरा हुन् किनकि चाहे जहाँसुकै बसे तापनि विशेष आत्मा त बेहदका हौ नि! निमित्त सेवार्थ जहाँसुकै बस तर हौ त बेहद सेवाको निमित्त। योजना पनि बेहदको, विश्वको बनाउँछौ वा हरेकले आ-आफ्नो स्थानको बनाउँछौ! यस्तो त गर्दै नौ हैन! बेहदको योजना बनाउँदा देश विदेश सबैको बनाउँछौ नि! त्यसैले बेहदको भावना, बेहदको श्रेष्ठ कामना— यही हो बाबाको अनुसरण। अब यो प्राक्टिकल अनुभव गर। अहिले सबै बुझ्नुक हौ। बुझ्नुको अर्थ नै हो अनुभवी। अनेक कुराको अनुभवी हौ नि! कति अनुभव छन्! एक त आफ्नो अनुभव। दोस्रो अनेकौंको अनुभवहरूले अनुभवी। अनुभवी आत्मा अर्थात् बुझ्नुक आत्मा। त्यसो त कोही बुझ्नुक छ भने हदको हिसाबले पनि उसलाई पिताजी, काकाजी भन्छन्। यस्तो बेहदको अनुभवी अर्थात् सबैलाई आफ्नोपन महसुस होस्।

सहयोगी आत्माहरूलाई त बापदादा सदा नै सहयोगको बदलामा स्नेह दिनुहुन्छ। सहयोगी हौ अर्थात् सदा स्नेहको पात्र हौ त्यसैले के दिन्छौ? सबैलाई स्नेह नै दिन्छौ। यस्तो कुनै योजना बनाऊ— हामीले के गर्नु छ? विशेष आत्माहरूको विशेष कर्तव्य के हो? विशेष कर्म के हो, जुन साधारण भन्दा भिन्न होस्? चाहे भावना समानताको राख तर देखियोस्— यी विशेष आत्माहरू हुन्। हर कदममा विशेषता अनुभव होस्, तब अरूले मान्छन् विशेष आत्माहरू हुन्। विशेष आत्मा अर्थात् विशेष गर्नेवाला। भन्ने मात्र होइन, गर्नेवाला। अच्छा।

महावीर बच्चा सदा नै तन्दुरुस्त हुन्छन् किनकि मन तन्दुरुस्त छ, तनले त एक खेल गर्छ। मनमा कुनै रोग छ भने रोगी भनिन्छ, यदि मन निरोगी छ भने सदा तन्दुरुस्त छौ। शेष शैयामा विष्णु समान ज्ञान स्मरण गरेर हर्षित हुन्छौ। यही खेल हो। जस्तै साकार बाबाले विष्णु समान खुट्टामाथि खुट्टा चढाएर खेल गर्थे नि। यस्तो केही भयो भने यो पनि निमित्त मात्र खेल गछौ। स्मरण गरेर मनन शक्तिद्वारा अझै सागरको गहिराइमा जाने मौका मिल्छ। जब सागरमा जान्छौ, अवश्य बाहिरबाट छुट्छौ। त्यसैले कोठामा होइन, सागरको गहिराइमा छौ। नयाँ-नयाँ रत्न निकाल्नको लागि गहिराइमा गएका हौ।

कर्मभोग माथि विजय प्राप्त गरेर कर्मयोगीको स्टेजमा रहनु यसलाई भनिन्छ विजयी रत्न। सदा यही स्मृति रहन्छ— यो भोग्नु होइन, नयाँ दुनियाँको लागि योजना हो। फुर्सत मिल्छ नि, फुर्सतको काम नै के हो? नयाँ योजना बनाउनु। पलंग पनि प्लानिङको स्थान बन्यो।

माताहरूको ग्रुप सँगः—

सबैले यस्तो अनुभव गछौ— तकदिरको सितारा चम्किरहेको छ? यस चम्किरहेको सितारालाई देखेर अरू आत्माहरू पनि यस्तो बन्ने प्रेरणा लिंदै गर्नु, यस्तो सितारा हौ नि! कहिल्यै सिताराको चमक कम त हुँदैन! अविनाशि बाबाको अविनाशी सितारा हौ! सदा एकरस हौ वा कहिले उड्ती कला, कहिले रोकिने कला?

सदा उड्ती कलाको युग हो। उड्ती कलाको समयमा कसैले चढ्ती कला गरेमा पनि राम्रो लाग्दैन। विमानको सवारी मिलेमा अर्को सवारी राम्रो लाग्दैन? त्यसैले उड्ती कलाको समयमा तल नआऊ। सदा माथि बस। पिंजडाको पंछी होइन, पिंजडा टुटिसक्यो वा दुई चार तार अझै पनि रहेका छन्?

तार पनि यदि रहन गयो भने त्यसले पनि आफूतिर तान्छ। १० धागो चुँडालिदियो, तर एक धागो रहन गयो भने त्यसले पनि आफूतिर तान्छ। त्यसैले सबै धागाहरू चुँडाल्ने, सबै हदहरू पार गर्ने यस्ता बेहदका उड्ता पंछी हदमा फँस्न सक्दैनन्। ६३ जन्म त हदमा फँस्दै आयौ। अब एक जन्म हदबाट निस्क, यो एक जन्म हो नै हदबाट निस्कने। त्यसैले जस्तो समय त्यस्तै काम गर्नु पर्छ नि। समय हो जाग्ने र कोही सुतेमा राम्रो लाग्छ र? त्यसैले सदा हदहरूबाट पार बेहदमा बस। माताहरूलाई अविनाशी सुहागको तिलक त लागेको छ नि। जस्तै लौकिकमा सुहागको निशानी तिलक हुन्छ, त्यस्तै अविनाशी सुहाग अर्थात् सदा स्मृतिको तिलक लागेको होस्। यस्तो सुहागिन सदा भाग्यवान् हौ। कल्प-कल्पको भाग्यवान् आत्माहरू हौ। यस्तो भाग्य जुन कसैले भाग्यलाई खोस्न सक्दैन। सदा अधिकारी आत्माहरू हौ, विश्वको मालिक, विश्वको राज्य नै तिमी भयो। राज्य आफ्नो, भाग्य आफ्नो, भगवान् आफ्नो— यसलाई भनिन्छ अधिकारी आत्मा। अधिकारी हौ, त्यसैले अधीनता हुँदैन।

प्रश्न:— तिमी बच्चाहरूको कमाई अखुट र अविनाशी छ, कसरी?

उत्तर:— तिमीले यस्तो कमाई गर्छौ, जुन कहिल्यै कसैले छिन्न सक्दैन। कुनै गडबड हुन सक्दैन। अरू कमाईमा त डर रहन्छ, यस कमाईलाई कसैले छिन्न चाहे पनि तिमीलाई खुशी हुन्छ किनकि ऊ पनि कमाईवाला हुन जान्छ। यदि कोही लुट्न आए झन् खुशी हुन्छौ, भन्छौ लिनुहोस्। तब यसबाट अझ सेवा हुन जान्छ। त्यसैले यस्तो कमाई गर्ने श्रेष्ठ आत्माहरू हौ। अच्छा!

वरदान:— सेवाको प्रत्यक्ष फल खाएर सदा स्वस्थ, सम्पन्न र खुशी रहने सदा खुशहाल भव

जसरी साकार दुनियाँमा भन्छन्— ताजा फल खाएमा तन्दुरुस्त रहन्छौ। स्वस्थ रहने साधन फल भन्छन्। तिमी बच्चाहरू त हर सेकेन्ड प्रत्यक्षफल खानेवाला हौ। त्यसैले यदि तिमी सँग कसैले तपाईंको हालचाल के छ भनेर सोधेमा भन— हाल खुशहाल छ र चाल फरिश्ताको छ, हामी स्वस्थ पनि छौं, सम्पत्तिवान पनि छौं भने खुशी पनि छौं। ब्राह्मण कहिल्यै उदास हुन सक्दैनन्।

स्लोगन:— पवित्र आत्मा नै स्वच्छता र सत्यताको दर्पण हो।